

การสำรวจพระคัมภีร์พื้นฐาน

การแนะนำหลักสูตร

ในระหว่างที่พระเยซูคริสต์ทรงกระทำพันธกิจในช่วงต้นๆ พระองค์ทรงอ้างถึงพันธสัญญาเดิมเป็นจำนวนมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงว่าพระองค์ทรงเห็นความสำคัญของเนื้อหาสาระของพระคัมภีร์เป็นอย่างดี

เนื่องจากพระเยซูคริสต์ได้ทรงเน้นถึงความสำคัญของพระวจนะของพระเจ้าแก่ผู้คนที่พระองค์ทรงฝึกสอน ดังนั้นทางสถาบันฯ จึงเสนอหลักสูตรนี้ “การสำรวจพระคัมภีร์ขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการฝึกสอนผู้คนที่ชายและหญิง ให้เป็นเครื่องมือนำข่าวสารของพระเจ้าไปถึงผู้คนที่ในประเทศเดียวกันกับเขาเหล่านั้น

“การสำรวจพระคัมภีร์ขั้นพื้นฐาน” เป็นการแนะนำพระคัมภีร์และอภิปรายถึงการแปลซึ่งออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีอยู่หลายฉบับด้วยกัน และยังได้เสนอการสำรวจพระคัมภีร์ในด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ตลอดจนการดำรงชีวิตในยุคสมัยต่าง ๆ ของพระคัมภีร์ด้วย

หลักสูตรนี้ให้โครงสร้างของพระคัมภีร์แต่ละเล่ม เพื่อคุณจะได้เรียนรู้ถึงความชำนาญในการทำเค้าโครงเรื่องด้วย เพื่อขยายโครงสร้างพื้นฐานไปสู่การศึกษาในรายละเอียดต่าง ๆ ในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า

รายละเอียดที่เสนอไว้ในพระคัมภีร์แต่ละเล่มนั้นรวมถึงผู้ประพันธ์ด้วย บุคคลต่าง ๆ ซึ่งถูกกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ วัตถุประสงค์ของพระคัมภีร์ ข้อพระคัมภีร์สำคัญ รายชื่อบุคคลที่มีบทบาทสำคัญ ๆ และเค้าโครงของเนื้อเรื่อง

หลักดำเนินชีวิตและงานรับใช้ที่มีแสดงไว้ในหนังสือแต่ละเล่ม ซึ่งหลักเกณฑ์เหล่านี้ล้วนเป็นความจริงขั้นพื้นฐานที่จำเป็นมากต่อชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเจริญเติบโตเต็มที่ของ คริสเตียน และเพื่องานด้านพันธกิจ ซึ่งคุณควรแสวงหาที่จะมีส่วนร่วมรับใช้ในชีวิตของคุณ

แผนภูมิ แผนที่ต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ และเส้นแบ่งเวลา ซึ่งสรุปความจริงที่สำคัญในรูปแบบที่กระชับรัด ล้วนรวมอยู่ในหลักสูตรนี้ด้วย

หลักสูตรนี้แบ่งออกเป็น 2 ภาค

ภาคแรก เป็นช่วงการแนะนำพระคัมภีร์ โครงร่างพันธสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เดิม

ภาคที่สอง เสนอโครงสร้างของพันธสัญญาในพระคัมภีร์ใหม่

“การสำรวจพระคัมภีร์ขั้นพื้นฐาน” เป็นหลักสูตรที่ควบคู่ไปกับ “วิธีการศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์” ซึ่งสอนวิธีการต่าง ๆ ในการศึกษาพระคัมภีร์ ทั้งสองหลักสูตรนี้จัดขึ้นเพื่อให้คุณสามารถศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเป็นการส่วนตัวได้

เนื่องจากแต่ละหลักสูตรของสถาบันฯ ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้ได้ความสมบูรณ์ในตัวเอง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึงบทแนะนำอีกในหลักสูตร “การศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์” ฉะนั้นในสามบทแรกทั้งสองหลักสูตรจึงคล้ายกัน

ความมุ่งหมายของหลักสูตร

เมื่อศึกษาจบหลักสูตรนี้แล้ว คุณสามารถที่จะ

- บอกถึงการแบ่งชั้นพื้นฐานของพระคัมภีร์
- อธิบายความแตกต่างระหว่างพระคัมภีร์ฉบับต่าง ๆ การแปลและการถอดความฉบับต่าง ๆ ของพระคัมภีร์
- บรรยายชีวิตประจำวันของยุคต่าง ๆ ในพระคัมภีร์
- สรุปเรื่องราวโดยลำดับเวลาของพระคัมภีร์
- ใช้แผนที่แสดงถึงเหตุการณ์และสถานที่จริงในพระคัมภีร์ได้
- สร้างและขยายโครงร่างต่างๆ ได้
- แต่ละเล่มในพระคัมภีร์กล่าวถึงสิ่งต่อไปนี้
 - ผู้ประพันธ์
 - บุคคลซึ่งถูกเขียนถึง
 - บันทึกไว้เมื่อใด
 - วัตถุประสงค์ของหนังสือ
 - ข้อพระคัมภีร์สำคัญ
 - หลักการดำเนินชีวิตและพันธกิจ
- ศึกษาต่อไปเกี่ยวกับรายละเอียดเพิ่มเติมจากพระวจนะของพระเจ้าเมื่อจบหลักสูตรนี้แล้ว

ภาคแรก : การแนะนำพระคัมภีร์

บทที่ 1

การแนะนำพระคัมภีร์

วัตถุประสงค์

เมื่อคุณจบหลักสูตรนี้ คุณสามารถที่จะ

- เขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำได้
- ให้คำจำกัดความคำว่า “พระคัมภีร์” ได้
- ให้คำจำกัดความคำว่า “ชื่อพระคัมภีร์” ได้
- อธิบายจุดกำเนิดของพระคัมภีร์ได้
- กล่าวถึงจุดประสงค์หลักของพระคัมภีร์ได้
- กล่าวถึงการจัดแบ่งพระคัมภีร์ออกเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ ได้ ทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่
- บอกถึงการจัดแบ่งเป็น 4 ส่วนของภาคพันธสัญญาเดิม
- บอกถึงการจัดแบ่งเป็น 4 ส่วนของภาคพันธสัญญาใหม่
- อธิบายว่า “ความหลากหลายที่เป็นหนึ่งเดียวกัน” ของพระคัมภีร์หมายถึงอะไร
- กล่าวถึงบุคคลซึ่งเป็นศูนย์กลางของการสำแดงทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่

ชื่อพระคัมภีร์

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีและการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้ารักพร้อมที่จะทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16-

17

คำนำ

บทนี้แนะนำถึงพระคัมภีร์ซึ่งเป็นการบันทึกพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นองค์เที่ยงแท้แต่เพียงพระองค์เดียว

คำว่า “พระคัมภีร์” หมายถึง “หนังสือต่าง ๆ” พระคัมภีร์ก็คือหนังสือชุดหนึ่งซึ่งประกอบด้วยหนังสือต่าง ๆ 66 เล่ม

คำว่า “ข้อพระคัมภีร์” ถูกใช้เพื่ออ้างถึงพระวจนะของพระเจ้า คำนี้มาจากภาษาละตินซึ่งแปลว่า “การเขียน” เมื่อคำว่า “ข้อพระคัมภีร์” ขึ้นต้นด้วยอักษรตัวแรกเป็นตัวใหญ่ “เอส” (ในภาษาเดิม) นั้นหมายถึงการเขียนบันทึกคำที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าองค์เที่ยงแท้แต่พระองค์เดียว

คำว่า “พระคัมภีร์” ไม่มีที่ใช้ในพระคัมภีร์ เพราะเป็นแต่เพียงคำซึ่งมนุษย์เลือกไว้เพื่อใช้เรียกชื่อพระวจนะทั้งหมดของพระเจ้า

จุดกำเนิดของพระคัมภีร์

พระคัมภีร์คือการเขียนถ้อยคำของพระเจ้า พระองค์ทรงดลใจให้เขียนถ้อยคำของพระองค์ลงในพระคัมภีร์ และทรงใช้คนที่แตกต่างกันประมาณ 40 คน ให้เป็นผู้เขียนบันทึกพระวจนะของพระองค์ลงไว้ในพระคัมภีร์

บุคคลเหล่านี้ได้เขียนถ้อยคำทั้งหลายของพระเจ้าตลอดช่วงเวลากว่า 1500 ปี ด้วยเนื้อความที่คล้อยตามกันอย่างสมบูรณ์ของผู้เขียนบันทึกเหล่านี้ เป็นข้อพิสูจน์อย่างหนึ่งว่า เขาเหล่านั้นทุกคนได้รับการดลใจจากผู้ประพันธ์คนเดียวกันคือ พระเจ้า

ผู้เขียนบางคนได้บันทึกสิ่งซึ่งพระเจ้าตรัสไว้อย่างเที่ยงตรง

“เจ้าจงเอาหนังสือม้วนม้วนหนึ่ง และเขียนถ้อยคำนี้ทั้งสิ้นลงไว้เป็นคำที่เราพูดกับเจ้าปรักปรำอิสราเอล” เยเรมีย์ 36:2

ผู้เขียนคนอื่น ๆ บันทึกสิ่งซึ่งพวกเขามีประสบการณ์ หรือสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยเกี่ยวกับอนาคต

“จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น และเหตุการณ์ซึ่งกำลังเป็นอยู่ในขณะนี้กับทั้งเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย” วิวรณ์ 1:19

จุดประสงค์ของพระคัมภีร์

มีการบันทึกจุดประสงค์ไว้ในหนังสือที่เป็นพระคัมภีร์ดังนี้

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีและการอบรมในทางธรรม

เพื่อให้คนของพระเจ้าพร้อมที่จะทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16-17

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายมีไว้เพื่อใช้ในการสั่งสอนวินัย ปรับปรุงและแก้ไขจากสิ่งผิด และเพื่อสอนให้รู้ถึงความชอบธรรม ซึ่งสามารถจะช่วยคุณให้ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง และเตรียมท่านให้พร้อมที่จะทำงานของพระเจ้า

การแบ่งส่วนที่สำคัญ

มีการจัดแบ่งพระคัมภีร์ออกเป็นภาคสำคัญ ๆ ไว้ 2 ภาค เรียกว่า พันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่ คำว่า “พันธสัญญา” หมายถึง คำสัญญา ซึ่งหมายถึง ข้อตกลง

พันธสัญญาเดิมคือบันทึก คำสัญญา หรือข้อตกลงดั้งเดิมของพระเจ้า หรือข้อตกลงของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์

ส่วนพันธสัญญาใหม่คือ บันทึกคำสัญญา หรือข้อตกลงใหม่ซึ่งพระเจ้าทรงกระทำ โดยผ่านพระบุตรของพระองค์คือ พระเยซูคริสต์

อะไรคือหัวใจของข้อตกลงทั้งสองนี้ ใจความสำคัญของพันธสัญญาทั้งสองนี้เกี่ยวเนื่องด้วยการช่วยกู้คนบาปให้หันกลับมาหาพระเจ้าและมีสัมพันธภาพที่ถูกต้องกับพระองค์

“...ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย” ฮีบรู 9:22

ภายใต้ข้อตกลงของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิม การถวายเลือดของสัตว์ที่มนุษย์นำมานั้น ก็เพื่อให้เป็นที่ยอมรับสำหรับการยกบาป

การถวายสัตว์เป็นเครื่องบูชานี้ก็คือ สัญลักษณ์แห่งการถวายพระโลหิตซึ่งองค์พระเยซูคริสต์ทรงจัดมาถวายภายใต้ข้อตกลงใหม่ของพระเจ้า พันธสัญญาเดิมมีผลบังคับและสิ้นสุดลงเมื่อพระเจ้าทรงส่งพระเยซูคริสต์ให้มาสถาปนาสัมพันธภาพใหม่กับมนุษย์

โดยการบังเกิดเป็นมนุษย์ การดำเนินชีวิต การตายและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ การถวายเครื่องบูชาครั้งสุดท้ายเพื่อขอยกบาปได้ถูกกระทำสำเร็จแล้ว

“แต่เมื่อพระคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐ ซึ่งมาถึงแล้ว พระองค์ก็ได้เสด็จเข้าไปสู่เทินท์อันใหญ่ยิ่งกว่าแต่ก่อน ที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือ คือไม่ใช่เทินท์แห่งโลกนี้

พระองค์เสด็จเข้าไปในวิสุทธิสถานเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชั่วนี้วันหนึ่ง

เพราะว่าถ้าเลือดแพะและเลือดวัวตัวผู้ และเถาของลูกโคตัวเมีย ที่ประพรมลบบนคนบาป สามารถชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์ได้

พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ผู้ได้ทรงถวายพระองค์เองแต่พระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้เป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิก็จะทรงชำระได้มากยิ่งขึ้นกว่านั้นสักเพียงใด เพื่อให้จิตใจของคนที่ยกมุ่นในการประพฤตินำไปสู่ความตายหันไปรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

เพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงเป็นผู้กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อให้คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกได้รับมรดกนี้วันหนึ่งตามพระสัญญา เพราะการพลีชีวิตนั้นไถ่คนให้พ้นจากบาปอันเกิดใต้พันธสัญญาเดิมแล้ว” ฮีบรู 9:11-15

พันธสัญญาทั้งสองเป็นถ้อยคำของพระเจ้าและเราต้องศึกษาทั้งหมด เพื่อที่จะเข้าใจเรื่องราวของพระเจ้า การกำหนดให้เป็นพันธสัญญา “เดิม” และ “ใหม่” ก็เพื่อใช้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างข้อตกลงของพระเจ้าต่อมนุษย์ ทั้งก่อนและหลังความตายของพระเยซูคริสต์ เราไม่ควรละเลยไม่เอาใจใส่พันธสัญญาเดิม เพียงเพราะมีชื่อว่า “เดิม”

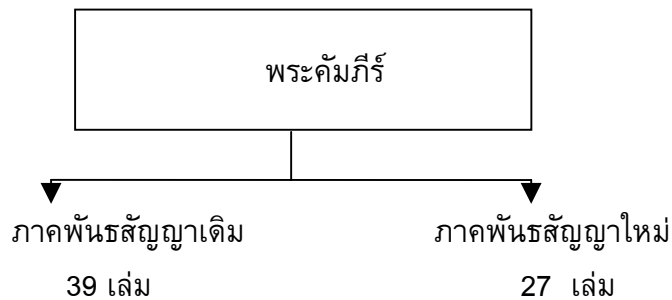
การแบ่งชั้นต่อไป

พระคัมภีร์ถูกแบ่งชั้นต่อไปเป็น 66 เล่ม ภาคพันธสัญญาเดิมมี 39 เล่ม ภาคพันธสัญญาใหม่มี 27 เล่ม

แต่ละเล่มก็แบ่งเป็นบทและข้อพระคำ ถึงแม้ว่าเนื้อหาของแต่ละเล่มคือ พระวาจาของพระเจ้า แต่มนุษย์จัดการแบ่งให้เป็นบทและข้อพระคัมภีร์

เหตุผลในการแบ่งข้อพระคัมภีร์ออกเป็นบทและข้อพระคัมภีร์เพื่อทำให้ง่ายในการที่ข้อความนั้นตั้งอยู่ คงจะเป็นการยากมากที่จะหาให้พบข้อความที่ต้องการ หากหนังสือนั้นเรียงต่อกันทั้งหมดเป็นย่อหน้าเดียว

นี่คือตารางง่าย ๆ ซึ่งแสดงถึงการจัดแบ่งพระคัมภีร์ชั้นพื้นฐาน

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เมื่อเราพูดถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระคัมภีร์ เราหมายถึง 2 สิ่ง

หนึ่ง : พระคัมภีร์มีเนื้อเรื่องเดียวกัน

แม้ว่าพระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นโดยผู้เขียนหลายคนและกินเวลาหลายปี แต่ไม่มีการกล่าวแย้งกันเลย การเขียนของผู้ประพันธ์คนหนึ่งไม่ขัดแย้งกับของผู้อื่น ๆ

พระคัมภีร์รวมถึงการอภิปรายหลายร้อยเรื่องที่ทำให้เกิดการโต้เถียงกัน (หัวข้อที่ทำให้เกิดการโต้เถียงกันก่อให้เกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป) แม้กระนั้นผู้เขียนพระคัมภีร์ทั้งสี่ก็ได้พูดเรื่องนั้นๆ อย่างเข้ากันได้ นับจากหนังสือเล่มแรกคือ ปฐมกาล จนถึงหนังสือเล่มสุดท้ายคือ วิวรรณ์

สิ่งนี้เป็นไปได้เพราะว่าแท้จริงแล้วมีผู้ประพันธ์เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือ พระเจ้า ผู้เขียนทั้งหลายเพียงแต่บันทึกข้อความตามการทรงนำและการเฉลียวใจของพระองค์เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ เนื้อหาของพระคัมภีร์จึงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน

สอง : พระคัมภีร์มีเค้าโครงเรื่องในแนวเดียวกัน

บางคนคิดว่า พระคัมภีร์คือ การรวบรวมหนังสือที่มีเรื่องที่แตกต่างกันไว้ถึง 66 เล่ม โดยที่เขายังไม่เข้าใจลึกซึ้งซึ่งว่าพระคัมภีร์มีเนื้อเรื่องเดียวกันโดยตั้งอยู่บนเค้าโครงเรื่องสำคัญเดียวกัน

จากเริ่มต้นจนจบเล่ม พระคัมภีร์คือหนังสือที่เปิดเผยถึงแผนการพิเศษของพระเจ้า เป้าหมายนี้มีปรากฏอยู่ในหนังสือเอเฟซัส

“พระเจ้าได้ทรงโปรดให้เรา รู้ความล้ำลึกในพระทัยของพระองค์ตามพระเจตนารมณ์ของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงดำริไว้ในพระคริสต์

ประสงค์ว่าเมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่ง ทั้งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกไว้กับพระคริสต์

ในพระองค์นั้น ตามพระดำริของพระองค์ผู้ทรงกระทำทุกสิ่งตามที่ได้ตรัสตรองไว้สมกับพระทัยของพระองค์” เอเฟซัส 1:9-11

ในพระคัมภีร์กล่าวว่า พระเจ้าทรงเปิดเผย “ความล้ำลึก” ของแผนการของพระองค์ แผนการนั้นคือการทำให้เรื่องราวในพระคัมภีร์เป็นแนวเดียวกัน นั่นคือการสำแดงถึงองค์พระเยซูคริสต์เจ้าในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติซึ่งเป็นคนบาป

พระเยซูคริสต์ทรงอธิบายถึงพระคัมภีร์เดิมที่เล็งถึงพระองค์เอง

“พระองค์ตรัสกับเขาว่า “นี่เป็นถ้อยคำของเราซึ่งเราได้บอกไว้แก่ท่านทั้งหลายเมื่อเรายังอยู่กับท่านว่า บรรดาคำที่เขียนไว้ในหมวดธรรมบัญญัติของโมเสส และในหมวดผู้เผยพระวจนะ และในหมวดสดุดีที่กล่าวถึงเรา นั้น จำเป็นจะต้องสำเร็จ” ลูคา 24:44

ด้วยความจริงข้อนี้ พระเยซูทรงอธิบายต่อไป

“ทรงบันดาลให้ใจเขาทั้งหลายเกิดความสว่างขึ้น เพื่อจะได้เข้าใจพระคัมภีร์” ลูคา 24:45

กุญแจสำคัญซึ่งพระเยซูทรงใช้ในการทำให้เขาเข้าใจข้อพระคัมภีร์ก็คือ ความจริงซึ่งอยู่ในเค้าโครงเรื่องส่วนใหญ่ซึ่งล้วนแต่เล็งมาที่พระองค์

**“มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทรงทนทุกข์ทรมาน และทรง
เป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม**

**และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขา
กลับใจใหม่รับการยกบาป ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม**

ทำนทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านี้” ลูคา 24:46-48

มีพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ล้วนบอกเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์เดิม
ตระเตรียมเราสำหรับสิ่งที่จำเป็นต้องเกิดขึ้น ส่วนพระคัมภีร์ใหม่บอกเราว่าสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นจริง นี่คือพระ
คัมภีร์มีความเป็นหนึ่งเดียวกันในเค้าโครงเรื่องสำคัญอันเดียวกัน

ประชากรซึ่งรอดคอบพระเยซูคริสต์ภายใต้พันธสัญญาเดิมจะได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากบาป
โดยความเชื่อในคำสัญญาของพระเจ้า

ทุกคนที่มองย้อนหลังไปดูสิ่งซึ่งได้ถูกกระทำให้สำเร็จผ่านองค์พระเยซูคริสต์แล้วมีความเชื่อก็ถูก
ทำให้รอดพ้นจากบาปได้ด้วยวิถีทางเดียวกัน

โดยความเชื่อว่าสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นและสำเร็จแล้ว เพราะว่ามันคือพระสัญญาของพระเจ้า

ความหลากหลายของพระคัมภีร์

เมื่อเราพูดถึง “ความหลากหลาย” ของพระคัมภีร์ เราหมายความว่า พระคัมภีร์มีเรื่องต่าง ๆ
นานาอยู่มากมาย มีบันทึกวิธีซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการติดต่อเกี่ยวข้องกับประชากรของพระองค์ในวิถีทาง
ที่ต่างกัน และการที่คนของพระองค์ตอบสนองต่อการทรงเรียกก็มีต่าง ๆ นานาเช่นกัน

พระคัมภีร์ถูกเขียนด้วยอารมณ์ที่แตกต่างกัน บางส่วนแสดงออกถึงความชื่นชมยินดี ขณะที่ส่วน
อื่นสะท้อนออกมาเป็นความเศร้าโศก

พระคัมภีร์รวมการเขียนที่ต่างกันหลายรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย ประวัติศาสตร์ บทกวี การ
พยากรณ์ จดหมาย การผจญภัย คำอุปมา การอัศจรรย์ ตลอดจนนินยารัก

เพราะเหตุที่มีรูปแบบต่างกัน พระคัมภีร์จึงถูกแบ่งออกเป็นหมวดหนังสือสำคัญต่อไปอีก

การแบ่งพันธสัญญาเดิม

หนังสือต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เดิมถูกแบ่งออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ คือ พระบัญญัติ ประวัติศาสตร์ บท
กวี และการพยากรณ์

หนังสือในหมวดพระบัญญัติ

หนังสือเกี่ยวกับพระบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมมี 5 เล่ม

- ปฐมกาล
- อพยพ

- เลวีนิติ
- กัณฑ์วารวิถี
- เฉลยธรรมบัญญัติ

หนังสือเหล่านี้บันทึกการที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์และโลก และประวัติศาสตร์ยุคแรกของมนุษย์ มีการกล่าวถึงการที่พระเจ้าทรงเลือกชนชาติอิสราเอลในฐานะประชากรของพระเจ้า เพื่อที่โดยทางชนชาตินี้พระองค์จะสามารถเปิดเผยพระองค์แก่ประชาชาติทั่วโลก

หนังสือเหล่านี้มีบันทึกบทบัญญัติของพระเจ้า ภาคที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีที่สุดคือ บัญญัติ 10 ประการ (อพยพ 20:3-17) บทบัญญัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5) และบัญญัติที่ใหญ่ยิ่งเป็นอันดับสองอยู่ใน เลวีนิติ 19:18

เปิดพระคัมภีร์ของท่านและค้นหาที่มีพระบัญญัติของพระคัมภีร์เดิมตามข้อพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ทั้งสามแห่งตามลำดับที่บอกไว้ในย่อหน้าที่แล้วและจงอ่านให้ครบ

หนังสือในหมวดประวัติศาสตร์

หนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์เดิมมี 12 เล่ม

- โยชูวา	- เอสรา
- ผู้วินิจฉัย	- เนหะมียา
- รูธ	- เอสเธอร์
- 1 และ 2 ซามูเอล	
- 1 และ 2 พงศ์กษัตริย์	
- 1 และ 2 พงศาวดาร	

ค้นหาหนังสือเหล่านี้ในพระคัมภีร์ของคุณ ซึ่งอยู่ต่อจากหนังสือพระบัญญัติ 5 เล่ม

หนังสือต่าง ๆ ในหมวดประวัติศาสตร์ครอบคลุมเวลาประมาณ 1000 ปี ของประชากรของพระเจ้า โดยปกติแล้วไม่สามารถบันทึกทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นได้ แต่มีบันทึกเฉพาะเหตุการณ์สำคัญ ๆ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องซึ่งแสดงถึงผลของการติดตามพระเจ้า และผลของการละเลยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระเจ้า

หนังสือในหมวดบทกวี

หนังสือที่เป็นบทกวีในพระคัมภีร์เดิมมี 5 เล่ม

- โยบ	- ปัญญาจารย์
- สดุดี	- บทเพลงซาโลมอน
- สุภาษิต	

หนังสือเหล่านี้เป็นหนังสือเพื่อการสรรเสริญนมัสการพระเจ้าของอิสราเอลซึ่งเป็นประชากรของพระเจ้า และยังคงใช้เป็นคำสรรเสริญโดยผู้เชื่อทั้งหลายตราบจนทุกวันนี้

จงเปิดพระธรรมสดุดี บทที่ 23 แล้วอ่าน นี่คือตัวอย่างหนึ่งของบทกวีแห่งคำสรรเสริญที่ไพเราะงดงามซึ่งบรรจุอยู่ในหนังสือที่เป็นหมวดบทกวีนี้

หนังสือในหมวดคำพยากรณ์

หนังสือหมวดคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมยังถูกแบ่งออกเป็น 2 หมวดซึ่งเรียกว่า หนังสือคำพยากรณ์หมวดใหญ่และหมวดเล็ก

แต่มิได้หมายความว่า คำพยากรณ์ในหนังสือหมวดใหญ่สำคัญยิ่งกว่าในหนังสือหมวดเล็ก ที่ใช้ชื่อเช่นนี้ก็เพราะว่า คำพยากรณ์ในหมวดใหญ่เป็นหนังสือที่มีความยาวกว่าคำพยากรณ์ในหมวดเล็ก

หนังสือคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม มีอยู่ 17 เล่ม

ผู้พยากรณ์ใหญ่

- อิสยาห์
- เยเรมีย์
- บทเพลงคร่ำครวญ
- เอสเคียล
- ดาเนียล

ผู้พยากรณ์น้อย

- โฮเซยา	- นาฮูม
- โยเอล	- ฮาบากุก
- อาโมส	- เศฟันยาห์
- โอบาดีห์	- ฮักกัย
- โยนาห์	- เศคาริยาห์
- มีคาห์	- มาลาคี

หนังสือเหล่านี้คือ ข่าวสารการพยากรณ์จากพระเจ้า ถึงประชากรของพระองค์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คำพยากรณ์มากมายได้สำเร็จเรียบร้อยแล้ว คำพยากรณ์บางอย่างกำลังรอที่จะสำเร็จในอนาคต

จงหาให้พบหนังสือหมวดคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ของคุณ ซึ่งเป็นหนังสือหมวดสุดท้ายในพระคัมภีร์เดิม

การแบ่งในพันธสัญญาใหม่

พระคัมภีร์ใหม่ถูกแบ่งออกเป็น 4 หมวดเช่นกัน ได้แก่ ข่าวประเสริฐ ประวัติศาสตร์ จดหมายต่างๆ และการพยากรณ์

ข่าวประเสริฐ

มี 4 เล่ม

- มัทธีว	- ลูกา
- มาร์โก	- ยอห์น

หนังสือเหล่านี้บอกเราเกี่ยวกับชีวิตและความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ วัตถุประสงค์ของหนังสือเหล่านี้ก็เพื่อที่จะนำคุณให้เชื่อว่าพระเยซูคือ พระคริสต์ ผู้เป็นบุตรของพระเจ้า ยอห์น 20:31 กล่าวถึงวัตถุประสงค์นี้ จงหาให้พบเรื่องราวของชาวประเสริฐในพระคัมภีร์ของคุณ

พลิกมาที่ ยอห์น 20:31 แล้วอ่านข้อพระคัมภีร์นี้

หนังสือประวัติศาสตร์

มีเพียง 1 เล่มคือ

- กิจการ

หนังสือนี้บอกถึงวิธีที่คริสตจักรเริ่มก่อตั้งและสำเร็จตามพันธกิจของพระคริสต์ในการเผยแผ่ ชาวประเสริฐออกไปทั่วโลก หาให้พบหนังสือนี้ในพระคัมภีร์ของคุณ

จดหมายฝากต่าง ๆ

มีจดหมาย 21 ฉบับในพระคัมภีร์ใหม่

- โรม	- ทิตัส
- 1 และ 2 โครินธ์	- ఫิเลโมน
- กาลาเทีย	- ฮีบรู
- เอเฟซัส	- ยากอบ
- ฟิลิปปี	- 1 และ 2 เปโตร
- โคลโลสี	- 1, 2 และ 3 ยอห์น
- 1 และ 2 เธสะโลนิกา	- ยูดา
- 1 และ 2 ทิโมธี	

จดหมายเหล่านี้ส่งไปถึงผู้เชื่อทุกคน วัตถุประสงค์ก็คือเพื่อที่จะนำทางเขาเหล่านั้นในการดำเนินชีวิตและช่วยให้เขาประพฤติตามสิ่งพระเยซูทรงบัญชาไว้ โรม บทที่ 12 เป็นตัวอย่างที่ดีในการสั่งสอน จงเปิดพระคัมภีร์ของคุณที่บทนี้แล้วอ่าน

จดหมายเหล่านี้ บางครั้งก็มีชื่อว่า “จดหมายของอัครทูต”

การพยากรณ์

มีหนังสือที่เป็นคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ใหม่เพียง 1 เล่ม

- วิวรณ์

หนังสือซึ่งเป็นคำพยากรณ์นี้ บอกถึงชัยชนะสุดท้ายของพระเยซูคริสต์และประชากรของพระองค์ มีวัตถุประสงค์ในการหนุนใจคุณให้รักษาการดำเนินชีวิตในฐานะคริสเตียนที่ดีจนกว่าจะสิ้นยุค ข้อสรุปอยู่ในพระธรรมวิวรณ์ 2:10 จงอ่านข้อพระคำนี้ในพระคัมภีร์ของคุณ

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 1

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. คำว่า “พระคัมภีร์” หมายถึงอะไร?

3. คำว่า “Scripture” หมายถึงอะไร?

4. การแบ่งภาคใหญ่ๆ ของพระคัมภีร์ออกเป็น 2 ภาคมีอะไรบ้าง

5. มีหนังสือกี่เล่มในพระคัมภีร์ _____ เล่ม

6. จงบอกชื่อหมวดทั้ง 4 ซึ่งแบ่งไว้ในพระคัมภีร์เดิม

7. จงบอกชื่อหมวดทั้ง 4 ซึ่งแบ่งไว้ในพระคัมภีร์ใหม่

8. อะไรคือความหมายของคำว่า “พันธสัญญา”

9. อะไรคือวัตถุประสงค์ 4 ประการของพระคัมภีร์ จงให้ข้อพระคำอ้างอิงเพื่อสนับสนุนคำตอบของคุณด้วย

10. อะไรคือความหมายของ “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระคัมภีร์”

11. อะไรคือความหมายของ “ความหลากหลายของพระคัมภีร์”

12. จงอ่านแต่ละประโยค ถ้าประโยคใด ถูก จงใส่อักษร ๓ ลงในช่องว่างข้างหน้า ถ้าประโยคใด ผิด ให้ใส่อักษร ๔ ลงในช่องว่างนั้น

ก. _____ พระคัมภีร์คือถ้อยคำที่เขียนไว้ของพระเจ้าองค์เที่ยงแท้แต่เพียงพระองค์เดียว

ข. _____ ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงดลใจในพระคัมภีร์ พระองค์ก็ทรงใช้มนุษย์หลายคนให้เขียนถ้อยคำของพระองค์ลงไว้

ค. _____ เพราะว่ามีผู้เขียนหลายคนในเวลาหลายปี พระคัมภีร์จึงมีข้อโต้แย้งมาก

ง. _____ ไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในโครงเรื่องของพระคัมภีร์ เป็นแต่เพียงการรวบรวมหนังสือที่มีเรื่องราวต่างๆ กันไว้เท่านั้น

จ. _____ ผู้พยากรณ์ใหญ่ในพระคัมภีร์เดิมมีความสำคัญยิ่งกว่าผู้พยากรณ์น้อย

13. ใครคือบุคคลซึ่งเป็นศูนย์กลางของการเปิดเผยในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งล้วนแต่เล็งไปที่บุคคลผู้นั้น จงอ้างข้อพระคำในพระคัมภีร์เพื่อการสนับสนุนคำตอบของคุณด้วย

ข้ออ้างอิง _____

คำตอบบททดสอบ บทที่ 1

1. “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีและการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้ารักพร้อมที่จะทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16-17
2. คำว่า “พระคัมภีร์” หมายถึง “หนังสือต่างๆ”
3. คำว่า “Scripture” หมายถึง “การเขียนที่ศักดิ์สิทธิ์”
4. พันธสัญญาเดิม และ พันธสัญญาใหม่
5. 66 เล่ม
6. บทบัญญัติ ประวัติศาสตร์ บทกวี การพยากรณ์
7. ชาวประเสริฐ ประวัติศาสตร์ จดหมาย การพยากรณ์
8. คำว่า “พันธสัญญา” หมายถึง “คำสัญญา”
9. เป็นประโยชน์ในการสอน
การตักเตือนว่ากล่าว
การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี
การอบรมในทางธรรม
2 ทิโมธี 3:16-17
10. พระคัมภีร์ไม่มีข้อโต้แย้งและถูกรวมไว้เป็นเรื่องเดียวกัน
11. พระคัมภีร์มีเรื่องต่างๆ นานา อยู่มากมาย ทรงใช้วิธีต่างๆ ในการติดต่อกับประชากรของพระองค์
- 12 ก. ถ
ข. ถ

ค. ผ

ง. ผ

จ. ผ

13. พระเยซู ลูกา 24:44-48

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

หนังสือที่ระบุไว้ต่อไปนี้จะช่วยให้คุณได้เรียนรู้การแบ่งที่สำคัญ ๆ ของพระคัมภีร์

พันธสัญญาเดิม

- วางที่คั่นหนังสือ 1 ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือปฐมกาล
- วางที่คั่นหนังสือ 2 ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือโยชูวา
- วางที่คั่นหนังสือ 3 ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือโยบ
- วางที่คั่นหนังสือ 4 ไว้ที่เริ่มต้นหนังสืออิสยาห์

พันธสัญญาใหม่

- วางที่คั่นหนังสือ 5 ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือมัทธิว
- วางที่คั่นหนังสือ 6 ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือกิจการของอัครทูต
- วางที่คั่นหนังสือ 7 ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือโรม
- วางที่คั่นหนังสือ 8 ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือวิวรณ์

คุณก็ได้จัดวางการแบ่งตอนสำคัญ ๆ ของพระคัมภีร์แล้ว จงใช้ที่คั่นหนังสือเหล่านี้ จนกว่าคุณจะ
สามารถบอกชื่อและหาการแบ่งตอนเหล่านี้ได้จากความจำ

พันธสัญญาเดิม

<u>พระบัญญัติ</u>	<u>ประวัติศาสตร์</u>	<u>โคลงกลอน</u>	<u>คำพยากรณ์</u>
ปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี เฉลยธรรมบัญญัติ	โยชูวา ผู้วินิจฉัย นางรูธ 1 ซามูเอล 2 ซามูเอล 1 พงศ์กษัตริย์ 2 พงศ์กษัตริย์ 1 พงศาวดาร 2 พงศาวดาร เอสรา เนหะมีห์ เอสเธอร์	โยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ เพลงซาโลมอน	ผู้พยากรณ์ใหญ่ อิสยาห์ บทเพลงคร่ำครวญ เอเสเคียล ดาเนียล โฮเซยา โยเอล อาโมส โอบาดีห์ โยนาห์ มีคาห์ นาฮูม ฮابากุก เศฟันยาห์ ฮักกัย เศคาริยาห์ มาลาคี

พันธสัญญาใหม่

<u>พระกิตติคุณ</u>	<u>ประวัติศาสตร์</u>	<u>จดหมาย</u>	<u>คำพยากรณ์</u>
มัทธิว มาระโก ลูกา ยอห์น	กิจการของอัครทูต	โรม 1 โครินธ์ 2 โครินธ์ กาลาเทีย เอเฟซัส ฟิลิปปี โคโลสี 1 เซสโลนิกา 2 เซสโลนิกา	วิวรณ์

		1 ทิโมธี 2 ทิโมธี ทิตัส ఫิเลโมน ฮีบรู ยากอบ 1 เปโตร, 2 เปโตร 1 ยอห์น, 2 ยอห์น, 3 ยอห์น ยูดา	
--	--	---	--